

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

27. Quàm exacte patent cogitationes & actiones humanæ coram Deo & omnibus sanctis, & quomodo stigmata peccatorum etiam per pœnitentiam deletorum, apparebunt non ad ignominiam, sed ad laudem, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

bat autem (vbi ad statutum terminum perueniret) Dominum cum corona glorię sibi obuiatum, seque in gaudium eternum introducturum. Licet verò purgandus quisque iustitię & voluntati diuinę consentiat, non tamen amat pœnas suas: sed cuperet se ita vixisse, ut iam nihil in se esset puniendum & purgandum. Mauult tamen in purgatorio perferre pœnam cum certitudine perueniendi ad Deum, quam adhuc esse in hac vita cum periculo peccandi in Deum.

Ex libro 4. Insinuationum, diuina pictura. 28. & citat D. Ludovicus Blosius in Mentali spiritali cap. 14. Quam exalte parent cogitationes & actiones humana coram Deo & omnibus sanctis, & quomodo ornentur per merita Christi, & quomodo stigmata peccatorum, etiam per pœnitentiam delictorum, apparebunt, non ad ignominiam, sed ad laudem & gloriam, diuina misericordie.

CAP. XXVII.

Sancta & deuotissima virgo Gertrudis, cū in quadam feria secunda Paschæ communicatura oraret Dominum, ut per illud dignissimum Sacramentum supplere dignetur omne quod ipsa vnquam neglexerat in ordine religionis, suscipiens eam filius Dei presentauit Deo patri, indutam tunicam religionis: quæ tunica videbatur ex tot partibus distinctam composita, quot annos vixerat in religione.

ligione: ita quod inferior pars tunicae reputabatur pro primo anno, secunda pro secundo anno, & sic deinceps usque ad annum, in quo tunc erat. Videbaturque tunica illa ita expansa & extensa, quod nullius omnino plicae umbra quicquam in ea contegere poterat, sed in quolibet anno distinctim apparebant annotati omnes dies & horae, & insuper singulae cogitationes, verba, & opera, tam bona quam mala, quae in illo anno peregerat de die in diem, de hora in horam, de cogitatione in cogitationem, de verbo ad verbum, de opere ad opus: & quid singulis verbis & factis suis intenderet, utrum scilicet Dei laudem, & animae suae profectum, aut humanum fauorem, vel alicuius damnum: quid etiam in quolibet commodo vel abstinentia, vel quocunque opere ex pura obedientia, quidve ex propria deliberatione perfecerat. Vbi autem in aliquo opere sibi blandita fuerat, quasi ex obedientia illud fecisset, quod magis ex propria deliberatione sibi à magistratu obtinuerat permitti, aut per aliquam callidam occasionem extorserat sibi mandari: talia nimirum opera obedientiae apparebant in tunica illa, velut quaedam gemmulae luto fragili infixae, quae nutantes & quasi casurae vix poterant haerere. Orante autem pro ea filio Dei, & suam innocentissimam ac perfectissimam conuersationem Deo patri offerente, videbatur tunica illa veluti quadam aurea lamiam splendidissima & perspicatissima

ma

ma obiecta: per quam tum omnia prædicta cogitationum, verborum, & operum, necnon intentionum, necessitatum vel simulationem (quæ vel scienter vel negligenter, sponte vel coactè quolibet tempore vel hora peregerat) merita adeò clarè permiscabant & diffundebant quemadmodum per purum crystallum quilibet color suppositus potest decerni. Nec aliquis saltem minimus pulvis aut punctus latere poterat, qui in luce cogitationis infallibilis veritatis, tam Deo quàm etiam omnibus coelicolis, evidentissimè non appareret. Unde diuinitus intellexit, quod cuiuslibet hominis status similiter patet Deo & omnibus sanctis per æterna sæcula. Quod autem Dominus dixit per Prophetam. In quacunque hora conuersus fuerit peccator, &c. Sic intelligendum est, quod non recordabitur Dominus vltima peccatorum condigna pœnitentia delectorum ad iudicandum. Verumtamen iugiter apparbunt in nobis singulæ maculæ peccatorum nostrorum ad laudem & gloriam dulcissimæ misericordiæ eius, qua tam benignè pœnitentibus peccata dimisit, & insuper tam multis beneficijs suæ diuinæ pietatis nos circumuenit, ac si nunquam contra ipsum in aliquo deliquissemus. Singula etiam opera nostra bona, cogitationes, verba, voluntates, quas uel quæ pro amore & laude Dei perfecimus, similiter in sempiternum efflorebunt ad laudem ipsius, (cuius dono & cooperatione

stra perfecimus) & ad cumulū gaudiorum nostrorum, sicque semper pro inuicem laudabimus & amabimus Deum, qui in Trinitate perfecta viuens & regnans, operatur omnia in omnibus nobis.

Ludovicus Blosius cap. 13. Monilis spiritualis ex lib. 4. Insinuat. Diuine pietatis anima necdum plenè purgata, ipsemet ob reuerentiam diuinæ maiestatis se subducunt amplexibus sponsi, donec perfectè mundentur.

CAP. XXVIII.

QUum quædam virgo monasterij beatæ Gertrudis, post iuuenilem ætatem in virtutibus sanctæ religionis peractam, defuncta esset, vidit eam ipsa Gertrudis in magna luce & vario ornatu astare IESV CHRISTO: quæ tamen tanquam sponsa verecunda vultum dimittens, nitebatur se subducere, non ausa leuare oculos ad gloriam diuinæ maiestatis. Hinc Gertrudis zelo pietatis ducta, dixit ad Dominum: eia benignissime Deus, quare hanc filiam tuam non suscipis inter suas amplexus tuos, sed eam tanquam alienam tibi astare permittis? Ad quæ verba Dominus videbatur blandissima serenitate extendere dexteram suam tanquam amplexaturus animam. At illa cum delicata quadam reuerentia subtrahebat se. Quod multum admirans Gertrudis, ait animæ: Quare subducis te amplexibus sponsi tam amabilis? Cui illa: Quia nondum purgata sum, sed adhuc maculæ aliquæ me incompositam